KRAJOWA IZBA GOSPODARCZA

Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu

Warszawa, 05 listopada 2026 r.

10 postulatów dla elektryfikacji Polski

Stanowisko Komitetu ds. Zrównoważonego Biznesu Krajowej Izby Gospodarczej przed COP31.

Zachęcamy polską delegację, by na COP31 w Turcji przedstawiała elektryfikację jako szansę dla konkurencyjności polskiej gospodarki. Popieramy transformację w kierunku elektryfikacji poprzez ograniczenie importowanych paliw kopalnych oraz rozwój odnawialnych źródeł energii i energetyki jądrowej. Jednocześnie przedstawiamy 10 warunków, by mogła się ona udać oraz przebiegała w sposób rozsądny, uzasadniony ekonomicznie i korzystny dla przedsiębiorstw.

Elektryfikacja jest flagowym tematem COP31, który odbędzie się w Antalyi w dniach 9–20 listopada 2026 r. Elektryfikacja gospodarki stała się też kierunkiem strategicznym dla wielu państw, od Chin, przez Stany Zjednoczone, po Unię Europejską. Polega ona na zwiększaniu udziału energii elektrycznej w zużyciu energii końcowej, czyli energii wykorzystywanej bezpośrednio przez odbiorców. W praktyce oznacza to zastępowanie innych nośników energii w tych obszarach gospodarki, w których dziś dominują inne źródła: w transporcie (pojazdy elektryczne zamiast spalinowych), w ogrzewnictwie oraz w przemyśle (np. piece elektryczne zamiast procesów opartych na spalaniu paliw).

Komitet ds. Zrównoważonego Biznesu KIG popiera transformację w kierunku elektryfikacji poprzez ograniczenie importowanych paliw kopalnych oraz rozwój odnawialnych źródeł energii i energetyki jądrowej. Komitet uznaje za dobry kierunek cel zaproponowany przez Komisję Europejską w unijnym planie działania na rzecz elektryfikacji (Electrification Action Plan): zwiększenie udziału energii elektrycznej w zużyciu energii w UE z ok. 23% do 46% do 2040 r.

Komitet traktuje go nie jako wyłącznie wymóg unijny, lecz jako szansę na ograniczenie zależności od importu paliw kopalnych i wahań ich cen. Podstawą elektryfikacji w najbliższych latach powinny być odnawialne źródła energii, wspierane magazynami energii i mocami dyspozycyjnymi oraz energetyka jądrowa, która będzie uzupełniać OZE jako stabilne źródło bezemisyjne.

Należy przy tym pamiętać, że elektryfikacja nie jest równoznaczna z dekarbonizacją. Jej efekt klimatyczny zależy od źródeł, z których pochodzi energia elektryczna, jak

i efektywności stosowanych technologii. Jeśli paliwa kopalne zużywane przez odbiorców zastąpimy energią elektryczną wytwarzaną z tych samych paliw, korzyści mogą być ograniczone - emisje jedynie przeniosą się w inne miejsce, zamiast spaść. Elektryfikacja oparta na równoległej dekarbonizacji wytwarzania energii ma bezpośrednie znaczenie dla konkurencyjności.

Komitet podkreśla, że elektryfikacja musi przebiegać w sposób rozsądny i zrównoważony, a jej powodzenie zależy od spełnienia kilku warunków. W związku z COP31 w Antalyi, przedstawiamy następujące postulaty:

1. **Krajowy plan elektryfikacji.** Rząd powinien przygotować, w konsultacji z biznesem, krajowy plan elektryfikacji gospodarki opartej na niskoemisyjnych źródłach, który przełoży unijny cel na realistyczną ścieżkę dojścia, uwzględniającą strukturę i specyfikę polskiej gospodarki. Wdrożenie to wymaga też konsultacji międzyresortowych, których efektem powinna być uchwała Rady Ministrów.

2. **Zachęty dla elektryfikacji, w tym sprawna administracja.** Minister właściwy do spraw gospodarki powinien wprowadzić sprzyjające warunki dla przedsiębiorstw i branż, które można zelektryfikować najszybciej, takie jak dotacje, zachęty i ulgi podatkowe. Potrzebne są skuteczne mechanizmy wsparcia nakładów inwestycyjnych (CAPEX), szybsze wydawanie pozwoleń, programy dopłat i gwarancji finansowych do zakupu maszyn, technologii i flot elektrycznych, tak aby wysoki koszt początkowy nie blokował kluczowych inwestycji.

3. **Bezpieczeństwo energetyczne, czyli ciągłość dostaw**. Jeśli elektryfikacja będzie wyprzedzać rozbudowę mocy dyspozycyjnych i infrastruktury przesyłowej, ograniczenia w dostawach energii będą coraz częstsze. Odbije się to na konkurencyjności całej gospodarki. Koszty poniosą także MŚP, których ograniczenia bezpośrednio nie obejmą, bo zapłacą za nie w rosnących opłatach systemowych na rachunkach za energię. Transformacja powinna więc zapewniać stałe i przewidywalne dostawy energii, a nie jedynie sprawnie zarządzać ich niedoborem.

4. **Konkurencyjna cena energii elektrycznej**. Przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe przejdą na rozwiązania elektryczne tylko wtedy, gdy energia będzie dostępna po rozsądnej i przewidywalnej cenie, również w porównaniu z paliwami, które ma zastąpić a jej obciążenia podatkowe i regulacyjne nie będą wyższe niż obciążenia paliw kopalnych. Przedsiębiorstwa elektryfikujące produkcję powinny mieć dostęp do konkurencyjnej cenowo energii, m.in. dzięki wykorzystaniu istniejącej infrastruktury i jej maksymizacji (m.in cable pooling), wdrożeniu nowoczesnych mechanizmów finansowania (m.in wykorzystanie funduszy prywatnych i emerytalnych; kontrakty długoterminowe), dywersyfikacji źródeł wytwarzania energii i rozwojowi niezależnych producentów, w tym tworzeniu klastrów energetycznych, oraz usunięciu barier ograniczających konkurencję na rynku energii. Przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP, powinny mieć rzeczywistą możliwość wyboru sprzedawcy i dostęp do przejrzystych, konkurencyjnych ofert.

5. **Rozwój sieci i mocy dyspozycyjnej** w tempie elektryfikacji. Potrzebna jest rozbudowa sieci przesyłowych i dystrybucyjnych oraz mocy dyspozycyjnych w tempie odpowiadającym rosnącemu zapotrzebowaniu na energię elektryczną. Wydatki na rozbudowę sieci powinny być w większym stopniu finansowane poza rachunkami za energię. Należy też wspierać mechanizmy zwiększające elastyczność systemu, takie jak magazyny energii i elastyczny pobór, ponieważ zmniejszają one presję na sieci.

6. **Powszechne wsparcie efektywności energetycznej.** Elektryfikacja gospodarki powinna iść w parze z poprawą efektywności energetycznej przedsiębiorstw, procesów produkcyjnych i budynków. Państwo powinno stworzyć powszechny i przewidywalny system zachęt do inwestycji ograniczających zużycie energii, dostępny w szczególności MŚP. Obok istniejących mechanizmów, takich jak białe certyfikaty i dotacje, należy wprowadzić powszechną ulgę podatkową na inwestycje w efektywność energetyczną oraz uprościć procedury uzyskiwania wsparcia. Działania te powinny służyć trwałemu obniżaniu kosztów działalności przedsiębiorstw i zwiększaniu ich konkurencyjności.

7. **Neutralność technologiczna.** Elektryfikacja powinna być priorytetem tam, gdzie jest rozwiązaniem technicznie wykonalnym i ekonomicznie uzasadnionym. W sektorach, w których jej zastosowanie jest trudne lub nieopłacalne, należy dopuścić inne technologie niskoemisyjne W ciepłownictwie i przemyśle elektryfikacja powinna iść w parze z innymi rozwiązaniami niskoemisyjnymi, wybieranymi według kosztu redukcji emisji i bezpieczeństwa dostaw. Neutralność technologiczna nie podważa roli OZE jako głównej podstawy elektryfikacji w najbliższych latach ani roli energetyki jądrowej jako stabilnego źródła bezemisyjnego w dłuższej perspektywie.

8. **Proporcjonalność wobec MŚP.** Mniejsze przedsiębiorstwa potrzebują dostępnego wsparcia technicznego i finansowego, aby transformacja nie zwiększała ich obciążeń. Mechanizmy wsparcia powinny być dostosowane do skali działalności przedsiębiorstw, a procedury ubiegania się o pomoc maksymalnie uproszczone, tak aby koszty administracyjne nie stanowiły bariery dla mniejszych inwestycji.

9. **Równe warunki konkurencji.** Elektryfikacja oparta na równoległej dekarbonizacji wytwarzania energii ma bezpośrednie znaczenie dla konkurencyjności. Towary wprowadzane na rynek UE powinny więc podlegać takim samym wymogom emisyjnym niezależnie od ich pochodzenia, co wymaga m.in. konsekwentnego stosowania mechanizmu CBAM, uwzględniania emisji związanych ze zużyciem energii elektrycznej przy ocenie śladu węglowego oraz jednolitej metodyki liczenia emisji, w tym w kryteriach zamówień publicznych i rynków wiodących dla produktów niskoemisyjnych. Bez wyrównania warunków konkurencji ambitna polityka klimatyczna UE grozi dalszą dezindustrializacją i przenoszeniem produkcji i emisji poza Europę, zamiast ich redukcję.

10. **Skuteczna komunikacja i przeciwdziałanie dezinformacji**. W Polsce mamy duże społeczne poparcie dla transformacji. Jednocześnie rośnie skala dezinformacji, w tym

dotyczącej odnawialnych źródeł energii i narracji forsujących proste i nierealne rozwiązania, jak powrót do węgla. Przykład blackoutu na Półwyspie Iberyjskim w kwietniu 2025 r. pokazuje, jak łatwo podważyć zaufanie do transformacji. Państwo musi się tym zagrożeniom skutecznie przeciwstawić, poprzez szerokie i skuteczne kampanie informacyjne.

Z poważaniem

Alice Neffe

Wiceprzewodnicząca ds. Innowacyjności
Komitetu ds. Zrównoważonego Biznesu
Krajowej Izby Gospodarczej

Aleksandra Majda

Wiceprzewodnicząca ds. Komunikacji
i Partnerstwa
Komitetu ds. Zrównoważonego Biznesu
Krajowej Izby Gospodarczej

Stanowisko przygotowali:

Alice Neffe
Aleksandra Majda
Jolanta Okońska-Kubica

Osoba do kontaktu w razie dodatkowych pytań:
Aleksandra Majda
aleksandra.majda@esgimpact.pl
Tel. 517 772 860